

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ DAİRE

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru no: 21099/06

Türkan YETİŞEN ve diğerleri v. Türkiye

10 Temmuz 2012 tarihinde,

Başkan

Françoise Tulkens,

Yargıçlar

Danute Jociene,

Dragoljub Popovic,

Isabelle Berro-Lefèvre,

Andras Sajó,

Işıl Karakaş,

Guido Raimondi,

ve Daire yazı işleri müdür yardımcısı Françoise Elens-Passos'un katılımıyla oluşturulan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Dairesi), 12 Mayıs 2006 tarihli başvuru ile ilgili yapılan müzakereler sonrasında, Davalı Hükümetin görüşleri ve bu görüşler doğrultusunda başvuranların verdiği cevapları da dikkate alarak aşağıdaki kararı vermiştir:

OLAY VE OLGULAR

1. Türk vatandaşı olan ve Batman'da ikamet eden başvuranların listesi ekte yer almaktadır. Başvuranlar, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ("AİHM veya Mahkeme" olarak anılacaktır) önünde Batman'da görev yapan avukat O. Bağatır tarafından temsil edilmektedirler. Türk Hükümeti ise ("Hükümet" olarak anılacaktır) kendi görevlisi tarafından temsil edilmektedir.

2. Başvurunun kendine özgü koşulları, taraflarca ifade edildiği şekilde aşağıdaki gibi özetlenebilir:

A. Ahmet Yetişen'in yakalanması iddiası

3. Başvuranlar, Ahmet Yetişen'in eşi ve çocuklarıdır. Başvuranlar, Batman Cumhuriyet Savcılığına ve diğer ulusal makamlara bu konu hakkında sundukları şikâyetlerinde şu olay ve olgulara yer vermişlerdir etmişlerdir:

- Askerler, polisler ve köy korucuları, 13 Kasım 1994 tarihinde saat önce saat 19.00'a doğru ve sonra saat 23.00'e doğru Ahmet Yetişen'in konutuna baskın yapmışlardır. Konutta arama yapmışlar ancak hiçbir suç unsuru bulamamışlardır. Çocuklardan birinden, babasının bulunduğu yeri göstermesini istemişlerdir. Bu konuda hiçbir tutanak düzenlememişlerdir. Ahmet Yetişen ("Ahmet" olarak anılacaktır) evde olmadığından, sabah saat 01.00'e doğru tekrar gelmişler, Hanifi Yetişen'i ("Hanifi" olarak anılacaktır) yanlarına alarak götürmüşler ve önce H.S.'nin, ardından Ahmet'in bulunduğu N.G.'nin evine gitmek suretiyle hepsini Batman Tabur Komutanlığı'nda gözaltına almışlardır. Aynı gece, güvenlik güçleri Hanifi'den, N.Y.'nin evini göstermesini talep etmişlerdir. Hanifi'nin beyanlarına göre, babasına Filistin Askısı uygulanmış, kendisine yüksek basınçlı su püskürtülmüş sopa ile dövülmüştür. Kendisine de işkence uygulanan Hanifi F.A. ile K.Ç.'nin de bulunduğu hücreye konmuştur. Ardından güvenlik güçleri Hanifi, Ahmet ve K.Ç arasında yüzleştirme gerçekleştirmişlerdir. Güvenlik güçleri ertesi gün Hanifi'yi serbest bırakmışlardır.

B. Birinci şikâyet

4. Başvuranlar, 18 Ocak 1995 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı'na, Başbakanlığa ve Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği'ne Ahmet'in kaybolmasıyla ilgili birer mektup göndermişlerdir. Bu konuyla ilgili olarak yaptıkları tüm başvuruların yanıtsız kaldığını belirtmişler ve iki aydan beri gözaltında olduğunu iddia ettikleri Ahmet hakkında bilgi talep etmişlerdir. Türkan Yetişen ("Türkan" olarak anılacaktır) özellikle şunları ifade etmiştir:

- Bir minibüs ve diğer iki araç dolusu güvenlik görevlisi, 13 Kasım 1994 tarihinde saat 22.00'ye doğru konutlarına baskın yapmışlardır. Bu şahıslar, konutlarını aramış fakat suç unsuru bulamamışlardır. Ahmet evinde olmadığından, oğlu Hanifi'yi gözaltına almışlardır. Ardından, Ahmet'in de bulunduğu N.G.'nin evine girmişler, burada Hanifi, Ahmet ve N.G.yi de gözaltına almışlardır. Ertesi gün Hanifi, Ahmet'in saatiyle birlikte Batman Tabur Komutanlığı'ndan ayrılmıştır.

5. Başvuranlar, 23 Mart 1995 tarihinde OHAL Bölge Valiliği'ne başvurmuşlar ve 14 Kasım 1994 gecesini, sivil polislerin Ahmet'i götürdüğünü belirtmişlerdir. Ayrıca Savcılığa, Emniyet Müdürlüğü'ne, Batman Jandarma Karakolu'na ve Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi savcılığına başvurduklarını ifade etmişlerdir. Ahmet hakkında

hiçbir bilgi elde edemediklerinden, validen kendilerine yardım etmesini talep etmişlerdir.

6. OHAL Bölge Valiliği'nin talebi üzerine -29 Mart 1995 tarihli talep- Batman Emniyet Müdürlüğü 6 Nisan 1995 tarihinde Ahmet'in gözaltına alınmadığını ileri sürmüştür.

7. PKK (yasadışı silahlı örgüt) üyesi D.Y. 10 Ekim 1996 tarihinde Batman Emniyet Müdürlüğü tarafından dinlenmiştir. PKK üyesi olarak 1994 yılında, özellikle PKK'nın aktif üyesi olan Ahmet tarafından (kod adı: Hoca) örgüte katılmasının sağlandığını belirtmiştir.

8. Türkan, 30 Eylül 1998 tarihinde Batman Savcılığı'na şikâyetinde bulunmuş; bu şikâyet 1998/2650 numarasıyla kaydedilmiş ve Ahmet'in yakalanması ve kaybolmasından sorumlu olduğu iddia edilen şahıslar aleyhine ceza davası açılmasını talep etmiştir. Olay ve olgular ile ilgili şikâyetinde şu ayrıntılara yer verilmiştir:

- Sivil polisler, 1994 tarihinde eşini yakalamak için konutuna girmişlerdir. Eşi evde olmadığından, polisler, oğlu Hanifi'yi alarak gitmişlerdir. Daha sonra kayınbiraderi H.S.'nin konutuna girmişler ve eşinin burada da olmadığını tespit etmişlerdir. Ardından eşi, N.G.'nin evinde bulunduğu sırada, Hanifi, F.A. ve K.Ç. ile birlikte gözaltına alınmıştır. Hanifi ertesi gün salıverilmiş ve F.A. ile K.Ç. aleyhine Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde kamu davası (Esas 1994/776) açılmıştır. F.A. ve K.Ç.'nin yakalama tutanağından A.U. ve Y.P.'nin de yakalandığı sonucu çıkmaktadır.

9. Savcılık, 30 Eylül 1998 tarihinde Türkan'ın ifadesini almıştır. Eşinin yakalanması ve kaybolmasından sorumlu olan şahıslar aleyhine ceza davası açılmasına yönelik talebini sürdürerek, eşinin N.G. ile birlikte bu şahsın evindeyken F.A. ve K.Ç. gibi gözaltına alındığını tekrar ifade etmiştir. Eşinin yakalamasından beri kendisinden haber alamamıştır. Ayrıca, F.A. ile K.Ç.'yi yakalayan polislerin Ahmet'i yakalayanlarla aynı olduğunu belirtmiştir.

10. Türkan'ın, aynı gün Batman Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde ifadesi alınmıştır.

11. Batman Emniyet Müdürlüğü, 30 Kasım 1998 tarihinde D.Y.'nin ifadesinden Ahmet'in PKK üyesi olarak bilindiği ve 23 Ekim 1996 tarihinden beri arandığına dair savcılığa yazı yazmış, kayıtlarında Ahmet'e dair hiçbir iz bulunmadığını belirtmiştir.

12. Batman Savcılığı, 25 Aralık 1998 tarihinde Jandarma Komutanlığı ile Batman Emniyet Müdürlüğü'nden Ahmet'in yakalanıp yakalanmadığı, gözaltına alınıp alınmadığı ya da bir çatışma sırasında öldürölüp öldürölmediğı konusunda bilgilendirme talep etmiştir.

13. Batman Jandarma Komutanlığı, 29 Aralık 1998 tarihinde kayıtlarında Ahmet ile ilgili hiçbir bilgi bulunmadığı hususunda savcılığı bilgilendirmiştir.

14. Batman Emniyet Müdürlüğü 1999 yılının Ocak, Şubat, Mart ve Nisan aylarında, Hoca kod adlı Ahmet ile ilgili olarak yapılan araştırmalardan, onun çatışma sırasında öldürölüp öldürölmediğini belirleme imkânını bulamadıkları ve soruşturmaların devam ettiği konusunda savcılığı bilgilendirmiştir.

15. Batman Cumhuriyet Savcısı, 19 Şubat 1999 ve 25 Nisan 1999 tarihlerinde Ahmet ile ilgili daimi arama kararı vermiştir. Ahmet, PKK'ya yardım etme ve üye olma nedeniyle aranmıştır. Savcı, Emniyet Müdürlüğü'nden araştırma sonuçları hakkında her ay kendisini bilgilendirmesini talep etmiştir.

16. Türkan, 24 Aralık 1999 tarihinde polis tarafından sorguya çekilmiş; 30 Eylül 1998 tarihli ifadesinde şikâyetini tekrarlamıştır. Ayrıca 23 Mart 1995 tarihinde Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi nezdindeki Cumhuriyet Savcısına başvurduğunu fakat olumlu hiçbir yanıt alamadığını belirtmiştir.

17. Savcılık, 1999 ve 2001 yıllarında Emniyet Müdürlüğü'nden Ahmet'in yakalanması konusunda araştırma yapmasını ve kendisini düzenli olarak bilgilendirmesini talep etmiştir.

18. Batman Cumhuriyet Savcısı, 29 Mart 2001 tarihinde Ahmet ile ilgili yeni bir daimi arama kararı vermiştir. Ahmet PKK'ya yardım etme ve üye olma nedeniyle aranmıştır. Savcı, Emniyet Müdürlüğü'nden araştırma sonuçları hususunda her ay kendisini bilgilendirmesini talep etmiştir.

19. Türkan, 25 Nisan 2002 tarihinde Batman Savcılığı'ndan ceza soruşturması dosyasının bir nüshasını talep etmiştir.

20. Türkan, 3 Haziran 2003 tarihinde Batman Cumhuriyet Savcısından 1998/2650 sayısıyla kayıtlı olan şikâyetinden itibaren meydana gelen son gelişmeler konusunda bilgilendirilmeyi ve ayrıca Hanifi, F.A., K.Ç. ve N.G.'nin de dinlenmesini talep etmiştir.

C. İkinci şikâyet

21. 3 Aralık 2003 tarihinde 1990-2003 tarihleri arasında yakınlarını kaybeden kişilerin bir araya getiren YAKAY-DER tarafından aralarında Ahmet'in de bulunduğu 160 kişi ile ilgili olarak şikâyetle bulunulmuştur. Fatih (İstanbul) Cumhuriyet Savcısı, Batman Cumhuriyet Savcılığının yetkili olduğu gerekçesiyle yetkisizlik kararı vermiştir. Batman Cumhuriyet Savcısı şikâyeti 2003/4131 sayısıyla kaydetmiştir.

22. Batman Emniyet Müdürlüğü, 1999, 2001, 2002, 2003, 2004 ve 2005 yıllarında Ahmet ile ilgili olarak daimi arama kararı ile ilgili araştırmaların devam ettiği konusunda Batman Savcılığı'nı bilgilendirmiştir. Ahmet, Hoca kod adı ile PKK'nın aktif üyesi olmakla aranmaktaydı.

23. Batman Cumhuriyet Savcısı, 22 Ocak 2004 tarihinde 1998/2650 ve 2003/4131 sayılı ceza soruşturması dosyalarını 2003/4131 numaralı dosya altında birleştirmiştir.

24. Batman Emniyet Müdürlüğü 4 Mart 2004 tarihinde Batman Cumhuriyet Savcısına Ahmet'in de aralarında bulunduğu kayıp on altı kişinin listesiyle ilgili bir rapor göndermiştir. Batman Emniyet Müdürlüğü, Diyarbakır Cumhuriyet Savcısı'nın talebine göre, Ahmet 14 Kasım 1994 tarihinde sivil kıyafetli kişiler tarafından evinden alınıp götürüldüğünü belirtmiştir.

25. Polisler tarafından düzenlenen 22 Eylül 2004 tarihli tutanakta, Ahmet'in PKK üyesi olması nedeniyle Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi tarafından arandığı belirtilmektedir. Eşi, Ahmet'in on yıl önce kaybolduğunu ve o tarihten beri haber alamadığını da ifade etmiştir.

26. Batman Emniyet Müdürlüğü 2004 yılında, 29 Mart 2001 tarihinden beri (dosya no. 1998/2650) PKK üyesi olması nedeniyle Ahmet hakkında arama izni çıkardığını ve Batman Cumhuriyet Savcısı'nı düzenli olarak bilgilendirmesi gerektiğini belirterek çok sayıda tutanak düzenlemiştir.

27. Hanifi, 25 Ocak 2005 tarihinde Batman Cumhuriyet Savcısı tarafından dinlenmiş; Abdullah Batı ile N.Y.'nin de dinlenmesini talep etmiştir. Ayrıca babasının ölümünden sorumlu olan şahısların tespit edilerek mahkûm edilmelerini talep etmiştir.

28. Hanifi, 4 Şubat 2005 tarihinde Batman Cumhuriyet Savcılığı'na yeni bir şikâyetle bulunmuştur. Kendisinin ve babasının yakalanması ile ilgili ifadelerini tekrar etmiştir. Aile fertlerinin, güvenlik güçlerinin baskınına tanıklık eden mahalle sakinleri ile N.G.'nin de dinlenmesi talep etmiştir. Hanifi ayrıca, ihtilaf konusu olayın ardından

Cumhuriyet Savcısı, polis karakolu, valilik, OHAL Bölge Valiliği, Başbakanlık ve Cumhurbaşkanlığı'na başvurduğunu belirtmiştir. Tüm bu yetkili makamlar nezdinde yapmış olduğu başvurulara rağmen herhangi bir gelişme yaşanmamıştır.

29. Hanifi, belirtilmeyen bir tarihte Batman Savcılığı'na 25 Aralık 2004, 11 ve 24 Şubat 2005 tarihlerinde aile konutuna giren Terörle Mücadele Şubesi polisleri aleyhine, babasıyla ilgili başka bir suç duyurusunda bulunmuştur. Polislerin tutanaklar düzenlediklerini ve okuma-yazma bilmediği halde annesine bunları imzalaması için baskı yaptıklarını belirtmiş; ayrıca tutanaklardan birinde babasının PKK üyesi olduğu – annesi bu duruma itiraz ettiği halde- belirtildiğini ifade etmiştir.

30. 25 Şubat 2005 tarihinde, Hanifi'nin 16 Şubat 2005 tarihli babasının kendisiyle ve N.G. ile birlikte Batman Tugayına bağlı askerler tarafından gözaltına alındığı koşulları belirterek dilekçesinin ardından Cumhurbaşkanı Genel Sekreterliği Hanifi'nin talebini almış ve İçişleri Bakanı ile olağanüstü hal bölge valisine iletilmiştir.

31. Batman Cumhuriyet Savcısı, yine 25 Şubat 2005 tarihinde Türkan'ı yeniden dinlemiş; Türkan, Abdullah Batı ile N.Y.'nin de dinlenmesini talep etmiştir.

32. Başvuranların avukatı, belirtilmeyen bir tarihte Batman Cumhuriyet Savcılığı'ndan 1995 yılının Ekim ve Şubat aylarında gözaltına alınan A.B. ile N.Y.'nin de dinlenmesini talep etmiştir.

33. Batman Cumhuriyet Savcısı, 2 Mart 2005 tarihinde Hanifi'nin ifadesini almıştır. Hanifi şikâyetini yinelemiş ve babasının PKK üyesi olmadığını, gözaltına alındıktan sonra kaybolduğunu savunmuştur.

34. Batman Cumhuriyet Savcısı, 15 Mart 2005 tarihinde A.B'nin ifadesini almıştır. A.B, Ekim 1995 tarihinde gözaltına alındığını ve o sırada, polislerin Ahmet'in fotoğrafını gösterdiklerini ancak kendisini görmediğini belirtmiştir.

35. Hanifi'nin, 23 Mart 2005 tarihinde Emniyet Genel Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi tarafından ifadesi alınmıştır. Hanifi önceki ifadelerinin içeriğini yinelemiştir.

36. Batman Emniyet Müdürlüğü, 24 Mart 2005 tarihinde Emniyet Genel Müdürlüğü'nü bilgilendirmiş, Ahmet'in halen aranan kişiler listesinde bulunduğunu ve Hanifi'nin durumdan haberdar olduğunu bildirmiştir.

37. Ahmet'in de bulunduğu 160 kişi hakkında Batman Cumhuriyet Savcılığında kayıtlı olan 2003/4131 nolu suç duyurusu halen derdesttir.

D. Ölümün adli ilanına ilişkin işlemler

38. Ahmet'in eşi, 25 Temmuz 2003 tarihinde 13 Kasım 1994 tarihinden beri kocasından hiç haber alamadığından avukat yardımı almaksızın ölümü hakkında kuvvetli olasılık bulunduğu gerekçesiyle Batman Asliye Hukuk Mahkemesi'ne başvurmuştur (*gaiplik kararı*).

39. 10 Kasım 2004 tarihli bir yargılamayla, Ahmet'in PKK terör örgütü üyesi olduğunu, örgüt bünyesinde faaliyetler yürüttüğünü ve 1996 tarihinden beri hiç haber alınmadığını saptadıktan sonra Batman Asliye Hukuk Mahkemesi Ahmet'in ölümü hakkında kuvvetli olasılık bulunduğu gerekçesiyle gaiplik kararı vermiştir.

40. Türkan, bilinmeyen bir tarihte Ahmet'in terör örgütü üyesi olduğuna dair her hangi bir delil bulunmadığı gerekçesiyle Batman Asliye Hukuk Mahkemesi'nin tespitine itiraz ederek temyize gitmiştir.

41. Yargıtay, 21 Şubat 2005 tarihli bir kararla, Türkan'ın eşinin "PKK terör örgütü üyesi" olduğunu ve "örgüt bünyesinde faaliyetler düzenlediğine" ilişkin kısımları çıkararak temyiz konusu yerel mahkeme kararını onamıştır.

42. Bu karar, 9 Mart 2005 tarihinde başvurana evinde tebliğ edilmiş ve Türkan'ın oğlu Lokman Yetişen tarafından tebliğ alınmıştır.

E. 5233 sayılı Kanun tarafından düzenlenen Tazminat Komisyonu'nun görevi

1. Tazminat Komisyonu'nun ilk görevi

43. Başvuranlar, 20 Temmuz 2005 tarihinde Ahmet'in kaybolması nedeniyle "Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılansması Hakkında Kanun" hükümleri uyarınca tazminat talebinde bulunmak için 5233 nolu Kanun tarafından düzenlenen Tazminat Komisyonu'na başvurmuşlardır.

44. Tazminat Komisyonu, belirtilmeyen bir tarihte başvuranların taleplerini reddetmiştir.

45. Bu karar, 9 Mart 2006 tarihinde Türkan'ın avukatına tebliğ edilmiştir.

2. Tazminat Komisyonu'nun görevi

46. Türkan'ın, 18 Ağustos 2006 tarihinde yeniden başvurması üzerine Tazminat Komisyonu Ahmet'in PKK terör örgütü üyesi olması ve örgütün faaliyetlerini yürütmesi gerekçesine dayanarak aldığı yeni bir kararla talebi reddetmiştir

Diğer ceza davaları

47. PKK'ya yardım etme ve üye olma nedeniyle F.A ile K.Ç'nin de bulundukları yedi kişi aleyhine Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi huzurunda kamu davası açılmıştır.

48. 23 Kasım 1995 tarihinde kesinleşen 16 Kasım 1995 tarihli kararıyla Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi F.A. ve K.Ç.'nin delil yetersizliği nedeniyle beraatlarına karar vermiştir.

ŞİKÂyetLER

49. Başvuranlar, Sözleşme'nin 2. maddesini ileri sürerek eş ve babalarının 14 Kasım 1994 tarihinde gözaltına alındıktan sonra kaybolduğunu ve bu konuda yürütülen yargılamanın etkisiz olmasından şikâyet etmektedirler.

50. Başvuranlar, Sözleşme'nin 3. maddesini ileri sürerek eş ve babalarının gözaltındayken Hanifi'nin gözleri önünde kötü muamelelere maruz kaldığını ileri sürmektedirler.

51. Başvuranlar, Sözleşme'nin 5. maddesini ileri sürerek eş ve babalarının yasadışı olarak gözaltına alındığından ve Hâkim huzuruna çıkarılmadığından şikâyet etmektedirler.

52. Başvuranlar, Sözleşme'nin 6. maddesini ileri sürerek eş ve babalarının Hâkim huzuruna çıkarılmadan farklı suçlarla itham edildiğini ve adil yargılamadan faydalanmadığını iddia etmektedirler.

53. Başvuranlar, Sözleşme'nin 7. maddesini ileri sürerek eş ve babalarının öldürülmesinin ya da gözaltına alındıktan sonra kaybolmasının hiçbir bir Kanunda yer almadığını ileri sürmektedirler.

54. Başvuranlar, Sözleşme'nin 8. maddesini ileri sürerek yakınlarının kaybolması nedeniyle aile hayatına saygı gösterilmesi haklarının ihlal edildiğini iddia etmektedirler.

HUKUKÎ DEĞERLENDİRME

55. Başvuranların şikâyetlerinin sunuluş şeklini dikkate alarak, AİHM şikâyetlerin yalnızca Sözleşme'nin 2. maddesi açısından incelenmesi gerektiğinin kanısındadır (*Paçacı ve diğerleri v.Türkiye*, 3064/07 nolu, § 57, 8 Kasım 2011 ile belirtilen kaynaklar). Bu maddenin ilgili kısmı aşağıda şu şekilde ifade edilmektedir:

“1. Herkesin yaşam hakkı yasanın koruması altındadır (...)”

A. Tarafların argümanları

56. Hükümet, AİHM'i altı aylık süreye uyulmadığından Sözleşme'nin 35. maddesinin 1. paragrafı gereğince başvuruyu reddetmeye davet etmektedir. Hükümete göre, şayet bir başvuran etkin iç hukuk yolunun olmamasından şikâyet ediyorsa ihtilaf konusu olay meydana geldikten sonra altı ay içinde ya da iç hukuk yollarının etkin olmadığını öğrendikten veya öğrenmesi gerektiği andan itibaren altı ay içinde AİHM'ye başvurması gerekmektedir.

57. Hükümet, başvuranların beyanlarına göre Ahmet'in gözaltı tarihi olan 14 Kasım 1994'den beri ortadan kaybolduğunu belirtmektedir. Başvuranlar, 1995 tarihinde aralarında Batman Cumhuriyet Savcısı'nın da bulunduğu başka yetkililere de müracaat etmişler ve 5233 nolu Kanun tarafından düzenlenen Tazminat Komisyonu'na başvurmuşlardır (bkz. yukarda 43. paragraf).

58. Altı aylık süreye ilişkin AİHM'nin içtihadına atıf yaparak, Hükümet iç hukukta etkin bir başvuru yolunun olmadığını iddia eden başvuranların, 14 Kasım 1994 tarihinden itibaren altı aylık süre içinde başvuru yapmaları gerektiğini savunmaktadır. Başvuranların, hemen etkin bir iç hukuk yolunun olmadığını farkına varmadıklarını varsayarak, Hükümet AİHM' ye başvurma tarihinden önce tekin bir iç hukuk yolunun olmadığını dikkate almaları gerektiği görüşündedir.

59. Bu bağlamda, Hükümet kendisine uygun gözüken bazı olaylar hakkında AİHM'in dikkatini çekmektedir. Hükümet ilk önce, Batman Cumhuriyet Savcısı'na sunulan 4 Şubat 2005 tarihli dilekçesinde Hanifi'nin değişik ulusal makamlara başvurduğunu, ancak bunlardan hiçbir sonuç alamadığını ifade ettiğini belirtmektedir.

Hükümete göre, başvuranların bu tarihten itibaren altı aylık süre içinde başvuru yapmaları gerekmektedir.

60. Hükümet ikinci olarak, Türkan'ın eşi hakkında kuvvetli ölüm şüphesi ile kaybolduğu gerekçesiyle gaipliğinin tespiti için Batman Asliye hukuk Mahkemesi'ne başvurduğunu belirtmektedir. Bu konuya ilişkin karar Yargıtay tarafından, 21 Şubat 2005 tarihinde onanmış ve Türkan'a 9 Mart 2005 tarihinde tebliğ edilmiştir. Oysa bu tarih altı aylık sürenin başlangıç noktası olarak kabul edilse bile başvuru geç yapılmıştır.

61. Hükümet üçüncü olarak, Ahmet'in ortadan kaybolması nedeniyle başvuranların avukatının 5233 sayılı Kanun hükümlerine dayanarak Tazminat Komisyonu'na başvurduğunu belirtmektedir. Başvuranların, o tarihte iç hukuk yolunun etkin olmadığını bilmeleri gerekmektedir. Dolayısıyla, altı aylık sürenin başlangıç tarihinin önceki paragraflarda belirtilen tarihlerden biri olmadığı varsayılsa bile, başvuranların her halükarda en geç 20 Temmuz 2005 tarihinden itibaren altı aylık süre içinde AİHM'ye başvurmaları gerekmektedir.

62. Hükümet, başvuranların AİHM'ye başvurmadan önce on bir yıl altı ay beklemelerinin onların kendi ihmallerinden kaynaklandığını savunmaktadır.

63. Başvuranlar, Hükümet'in iddialarını reddetmişlerdir. Başvuranlar, Ahmet'in ortadan kaybolmasıyla ilgili koşulları belirlemek için yetkili ulusal makamların etkin soruşturma yürütmediğine ilişkin iddialarını yinelemişlerdir. Öte yandan, başvuranlar Tazminat Komisyonu kararının kendilerine 9 Mart 2006 tarihinde tebliğ edildiği savunmuşlardır.

B. AİHM'in değerlendirmesi

1. İlgili Genel İlkeler

64. AİHM, ilk olarak kişinin ölü kabul edilmesi kararının otomatik olarak verilemeyeceğini, ancak davanın kendi koşulları içinde yapılacak bir değerlendirmeden sonra karar verilebileceğini ve bu bağlamda son kez kişinin görüldüğü tarihin önemli bir unsur olduğunu hatırlatmaktadır. (*Varnava ve diğerleri v.Türkiye* [BD], 16064/90, 16065/90, 16066/90, 16068/90, 16069/90, 16070/90, 16071/90, 16072/90 ve 16073/90 nolu, § 143, AİHM 2009, ve *Vagapova ve Zoubiraiev v.Rusya*, 21080/05, §§ 85-86, 26 Şubat 2009). İlgili kaçırılma olayından

beri geçen süre kayıp kişinin ölü kabul edilmesine karar verilmesi için tek başına yeterli değildir. Kaçırılma olayının hangi şartlarda gerçekleştiğinin ve mağdurun silahlı çatışmanın hangi tarafında yer aldığının dikkate alınması gerekmektedir (*Timurtaş v.Türkiye*, no: 23531/94, §§ 82-83, AİHM 2000-VI, ve *Osmanoğlu v.Türkiye* 48804/99 nolu, §§ 55-58, 24 Ocak 2008, ve belirtilen atıflar ile *Açıış v.Türkiye*, 7050/05 nolu, § 35, 1 Şubat 2011).

65. Bu açıklamalardan sonra belirtmek gerekir ki, Mahkemenin içtihadına göre bir başvurunun esasının incelenmesi için, özellikle, iç hukuk yollarının tüketilmesinden sonra ve iç hukuk mahkemelerince verilen kesin karardan itibaren altı ay içinde AİHM'ye başvurulması gerektiğini ifade eden 35. maddenin 1. paragrafında sayılan şartların da içinde bulunduğu bir takım şartların bir araya gelmesi gerekmektedir. Altı ay kuralı, hukuk güvenliğini sağlamayı amaçlamakta ve Sözleşme açısından ihtilaf konusu davaların makul süre içinde incelenmesini imkân vermektedir. Ayrıca, bu kural yetkililer ile diğer ilgili kişileri uzun süre boyunca belirsizlik içinde kalmaktan korumayı da amaçlamaktadır (*Bulut ve Yavuz v.Türkiye* (kabul edilebilirlik kararı), 73065/01 nolu, 28 Mayıs 2002, ile *Bayram ve Yıldırım v.Türkiye* (karar), 38587/97 nolu, AİHM 2002-III).

66. Şayet başvuru yolu bulunmuyorsa ya da var olan başvuru yolu etkin değilse Sözleşme'nin 35. maddesinin 1. paragrafında belirtilen altı aylık süre kuralı olarak olay tarihinde başlamaktadır (*Hazar ve diğerleri v.Türkiye* (karar), 62566/00-62577/00 ve no: 62579-62581/00 10 Ocak 2002). Bununla birlikte, bir başvuran görünüşe göre var olan bir iç hukuk yolunu kullandığı veya kullanmayı istediğinde, ancak daha sonra bu yolların etkinliğini ortadan kaldıran şartların farkına varması durumunda olduğu gibi bir takım ayrık durumlar dikkate alınarak uygulama yapılabilir.. Böyle bir durumda altı aylık sürenin başlangıç tarihi olarak başvuranın iç hukuk yolunun etkisizliğini ilk defa öğrendiği veya öğrenmesi gerektiği tarih olarak almak gerekmektedir (*Paul ve Audrey Edwards v.Birleşik Krallık* (karar), 46477/99 nolu, 7 Haziran 2001, *Kınış v.Türkiye* (karar), 13635/04 nolu, 28 Haziran 2005, ile *Öztürk ve diğerleri v.Türkiye* (karar), 13745/02, 29 Nisan 2008).

67. Kayıpların söz konusu olduğu davalarında özellikle altı ay kuralının uygulanmasıyla ilgili AİHM, yukarıda geçen *Varnava ve diğerleri* davasının 162 ila 166 paragraflarında belirtilen temel ilkelere atıfta bulunmaktadır. AİHM, yukarıda anılan *Bulut ve Yavuz* (karar), ile *Bayram ve Yıldırım* (karar), davalarında ortaya

konulan aynı kuralların kayıpların söz konusu olduğu davalarda *mutatis mutandis* uygulandığının altını çizmekle beraber, devam eden durumlarda altı aylık sürenin olduğu gibi uygulanmadığını bildirmiştir (*Agrotexim Hellas S.A ve diğerleri v.Yunanistan*, 14807/89 nolu, 12 Şubat 1992 tarihli Avrupa İnsan Hakları Komisyonu kararı, Karar ve raporlar 72, s. 148, Cone v.Romanya, 35935/02, § 22, Haziran 2008, ile yukarıda anılan *Varnava ve diğerleri*, , §§ 158-159).

68. Yukarıda anılan *Varnava ve diğerleri*” kararının 166. paragrafında AİHM, on yıl sonra başvuru yapan kimselerin AİHM’ye geç başvurmalarını gerekçelendirmek için genellikle davada somut ilerlemeler olduğunu inandırıcı bir şekilde göstermeleri gerektiğine karar vermiştir.

69. Kayıpların söz konusu olduğu davalarında, yetkili yerel makamların soruşturma açmaları ve kayıp kişinin hayatını tehlikeye sokan koşulların ortaya çıkmasından itibaren önlem almaları zorunlu olduğu gibi, kayıp kişinin yakınlarının da Strasbourg’da soruşturmanın eksikliği ya da olmamasından AİHM’ye şikâyetle bulunmakta gerekçesiz şekilde geç kalmamaları gerektiği kaçınılmazdır. Zamanla, tanıkların hafızaları zayıflamakta ve bu tanıklar ya vefat edebilmekteler ya da bulunamamakta, bazı delil unsurları bozulabilmekte ya da kaybolmaktadır ve etkin soruşturma yürütme şansı giderek azalmaktadır. Öyle ki, AİHM tarafından yapılan inceleme ve verilen karar anlam ve etkinliğinden yoksun kalma riski ile karşı karşıya kalmaktadır. Dolayısıyla, başvuranlar kayıpların söz konusu olduğu davalarda AİHM’ye başvurmayı sonsuza kadar erteleyemezler. Başvuranlar, özen ve öncelik göstermeliler ve süreyi aşmadan şikâyetlerini sunmalıdırlar (Yukarıda anılan *Varnava ve diğerleri*, , § 161).

70. Kayıpların söz konusu olduğu davalarda başvurular, başvuranların AİHM’ye başvurmak için soruşturma yapıldığını ya da yürütülen soruşturma etkinliğinin azaldığını veya tamamen ortadan kalktığını, veya, hangi durumda olursa olsun, gelecekte etkin bir soruşturma yürütüleceğine dair en küçük bir işaretin olmadığını gördükleri andan veya bunları fark etmeleri gerektiği andan itibaren kabul edilebilir ve haklı bir gerekçe olmaksızın uzun zaman beklemeleri sebebiyle AİHM tarafından reddedilebilmektedir. Kayba ilişkin bir takım girişimlerde bulunulduğunda, kayıp yakınları haklı olarak ciddi hukuki ve maddi olguların çözümüne ilişkin bir takım yeni unsurların ortaya çıkmasını bekleyebilirler. Bu koşullar altında, aileler ile kamu otoriteleri arasında şikâyetler ya da bilgi talepleri ile ilgili bir iletişim varsa veya soruşturmanın ilerlediğine dair bir ipucu ya da gerçekçi bir ipucu imkânı varsa, olası bir

süre aşımı genellikle sorun olmamaktadır. Buna karşılık, aradan önemli bir süre geçtikten sonra, araştırma faaliyetleri önemli derecede ağır işlerse ve kesintiye uğrarsa, kayıp kişinin yakınlarının etkin bir soruşturma yürütülmediği ve yürütülemeyeceğinin farkına varmalarının zamanı gelmiş demektir. Bu aşamaya ne zaman gelindiği ise zorunlu olarak davanın kendine özgü koşulları ile ilgilidir (yukarıda anılan *Varnava ve diğerleri*, , § 165).

71. Elinde bulunan unsurlara dayanarak AİHM, delillerin değerlendirilmesi konusunda ikincil bir rol oynadığını ve belirli bir davanın şartları gerektirmediği sürece olay ve olguları incelemesi gereken ilk derece mahkemesinin rolünü üstlenmekte dikkatli davranması gerektiğini hatırlatmaktadır (*Tahsin Acar v. Türkiye* [BD], 26307/95 § 216, AİHM 2004-III ile *Wolf-Sorg v. Türkiye*, 6458/03, § 70, 8 Haziran 2010).

2. Açıklanan ilkelerin somut olaya uygulanması

72. Somut olayda, AİHM başvuranların eş ve babalarının 14 Kasım 1994 tarihinde yakalandıktan sonra kaybolduğunu iddia ettiklerini ve yakınları kaybolduktan on bir yıl altı ay sonra 12 Mayıs 2006 tarihinde başvuru yaptıklarını gözlemlemektedir. Başvuranlar, en geç 30 Eylül 1998 tarihinde değişik yerel makamları ve özellikle Batman Cumhuriyet Savcısını eş ve babalarının güvenlik güçleri tarafından yakalandığı ve Hanifi ve başka kişilerle birlikte Batman Tabur Komutanlığına bağlı askerler tarafından gözaltına alındığı konusunda bilgilendirmişlerdir.

73. Ahmet'in son kez görüldüğü tarih ve 14 Kasım 1994 tarihinden beri, yaklaşık on yedi yıldır hakkında bir bilgi olmaması hususu da dikkate alındığında, AİHM Ahmet'in ölü olarak kabul edilmesi gerektiği sonucuna varmaktadır (*Lyanova ve Aliyeva v. Rusya*, 12713/02 ile 28440/03 nolu, §§ 94-95, 2 Ekim 2008, *Vagapova ve Zoubiraiev*, yukarıda belirtilen, §§ 85-86, (bu başvuruda hayati tehlike içinde kaybolan ve kendisinden dört yıldır haber alınamayan bir genç adam ölmüş olarak kabul edilmiştir) ve *Taniş ve diğerleri v. Türkiye*, 65899/01, § 182, AİHM 2005-VIII davasında HADEP'in (Halkın Demokrasi Partisi) iki üyesi hakkında hayatlarını tehlikeye atan koşullarda gözaltına alındıktan dört yıl sonra kaybolduklarını ve bu yüzden ölü sayıldıklarını belirtmiştir.

74. AİHM, başvuranların 18 Ocak 1995 ile 23 Mart 1995 tarihlerinde başka ulusal makamlara yani Ulusal Meclis Başkanı, Başbakan, Cumhurbaşkanı Genel Sekreterliği ve bölgenin kaymakamıyla görüştiklerini saptamaktadır. Başvuranlar, yaklaşık dört yıl

sonra 30 Eylül 1998 tarihinde Ahmet'in yakalanması ile kaybolması hakkında Batman Cumhuriyet Savcısı huzurunda şikâyetle bulunmuştur. Ardından, Türkan 25 Nisan 2002 ile 3 Haziran 2003 tarihlerinde Batman Cumhuriyet Savcısı tarafından yürütülen ceza soruşturmasıyla ilgili dosyanın bir nüshasını talep etmiştir. Bu vesileyle, Türkan tanıkların hepsinin ifadesi alınmadığından duruşma talep etmiştir.

75. Hanifi, 4 Şubat 2005 tarihinde emniyet güçleri tarafından kendisinin ve Ahmet'in gözaltına alındığına dair ifadesini yineleyerek Cumhuriyet Savcısı huzurunda tekrar şikâyetle bulunmuştur. Özellikle, Hanifi şikâyetinde birçok ulusal makamlara başvurduğunu ancak babasının kaybolması hakkında her hangi bir gelişme olmadığını belirtmiştir (yukarıda belirtilen 28.paragraf).

76. Oysa Ahmet'in kaybolmasından on yıl üç ay sonraki bu son tarihte, kayıpla ilgili ceza soruşturmasını yeniden başlatmayı sağlayacak hiçbir gelişme görülmemiştir. Öte yandan, Türkan'ın 30 Eylül 1998 tarihindeki şikâyetinden beri, taraflarca bilgi ile belgelerin teslim edildiği halde Batman Cumhuriyet Savcısı tarafından yürütülen ceza soruşturmasının sonucunu bekleyecek hiçbir ilerleme kaydedilmemiştir. Cumhuriyet Savcısı tarafından özellikle bildirilen sürekli araştırma görüşüyle ilgili olarak, başvuranların iddia ettikleri gibi yakalandıktan sonra Ahmet'in özellikle kaybolmasıyla ilgili Savcının görüşü olmadığı dikkate almak uygun düşmektedir. Savcının görüşü, Ahmet'in PKK üyesi olma sıfatıyla aranmasıyla ilgilidir. Ahmet'in, 1994 tarihinde PKK üyesi ile aktif üye olmasına dair ve 10 Ekim 1996 tarihinde PKK mensubu olması nedeniyle yakalandığı konusunda D.Y'nin ifadesinden sonra yetkili ulusal makamlarca tebliğ edilmiştir. Başvuranlar, bazı tanıkların ifadesinin alınmasını talep etmişler ancak bu ifadeler soruşturma başlatacak nitelikte olmadıkları doğrudur (bkz. *a contrario*, *Becknell v.Birleşik Krallık*, 32457/04 nolu, § 69, 27 Kasım 2007).

77. Savcılık tarafından yürütülen soruşturmalara ilişkin, AİHM emniyet güçleri tarafından Ahmet'in gözaltına alındığı ve işkence gördüğüyle ilgili başvuranların iddiaları açısından soruşturmaların yürütülmediğini saptamaktadır. Savcı, başvuranların ileri sürdükleri Ahmet ile Hanifiyle birlikte gözaltına alındıklarına dair H.S ya da N.G'nin ifadesini almamıştır. 10 Ekim 1996 tarihinden itibaren D.Y'nin duruşmasında, Ahmet PKK'ya yardım ve yataklık suçundan aranmıştır. Öte yandan, AİHM Hanifiyle Ahmet'in gözaltına alındıkları konusunda Savcının Batman Tabur Komutanı'nın askerlerinin ifadelerini almak adına her hangi bir soruşturma başlatmadığını dikkate almaktadır. Savcı, Ahmet'in emniyet güçleri tarafından gözaltına

alınmasıyla ilgili başvuruların sundukları olayların anlatımını ne onamış ne de bozmuştur (*Osmanoğlu*, yukarıda anılan, § 48 ve belirtilen atıflar).

78. AİHM, yeni olayların açığa çıkması ile yeni delil unsurlarının ortaya çıkmasının ardından bazı davalarda başvuruların iddiaları hakkında yürütülen ceza soruşturmasının yeniden güncellenebilir olduğunu belirtmiştir. Somut olayda, AİHM 3 Haziran 2003 tarihinden itibaren sözde Ahmet'in yakalanması ve kaybolmasından sorumlu emniyet güçleri üyelerinin kimliğini belirlemek için Savcının soruşturmaları derinlemesine yapabilmesi adına başvuranlar tarafından verilen olayların anlatımını açığa vurma niteliğinde her hangi bir yeni gelişme ya da delil unsuru bulunmadığını dikkate almaktadır. Aksine, Ahmet 1996 tarihinden itibaren gözaltısından sonra kayıp bir kişi değil de PKK üyesi olarak Cumhuriyet savcısı tarafından aranmıştır (bkz, *a contrario*, *Gasyak ve diğerleri v.Türkiye*, 27872/03, §§ 60-64, 13 Ekim 2009 ve belirtilen atıflar).

79. AİHM, başvuruların ceza soruşturmasını yeniden başlatmak için belirleyici unsur olarak görülmesi adına 25 Şubat 2005 tarihinde Cumhuriyet Savcısına müracaatta bulunmaksızın ihtilaf konusu olaydan on bir yıl ile altı ay sonra başvuru yaptıklarını dikkate almaktadır. Başvuranlar bu son tarihten daha sonra, soruşturmanın etkin olmamasını ya da yakınlarının kaybolması hakkında yetkili ulusal makamlar tarafından alınan tedbirlerin, koşulları aydınlatma niteliğinde olmadığı dikkate almaları gerektiğini düşünmektedir. Dolayısıyla, başvuranlar Cumhuriyet savcısı tarafından açılan ceza soruşturmasından haberdar olduklarında, Ahmet'in gözaltına alınması ya da kaybolmasıyla ilgili koşulları belirlemek adına soruşturmanın etkinliğini dikkate almaları gerekmektedir. AİHM Bu koşullarda, altı aylık sürenin eylemlerin yapıldığı tarihte veya şikâyet edilen önlemlerin alınmadığını, bunu veya ortaya çıkardığı zararları öğrendikleri veya öğrenmeleri gerektiği tarihte başlaması gerektiği görüşündedir (*Dennis ve diğerleri v.Birleşik Krallık* (karar), 76573/01 nolu, 2 Temmuz 2002).

80. AİHM bu bağlamda, *Açış*, yukarıda belirtilen, §§ 40-41, davasında başvuruların on yıldan sonra AİHM'ye başvurmalarını ispatlayacak soruşturmada somut ilerlemenin tamamlandığını göstermedikleri ölçüde, yakınlarının kaybolmasından on iki yıl sonra başvurdukları gerekçesiyle altı aylık süreye uymadıkları için mevcut başvurudaki benzer şikâyeti reddettiğini saptamaktadır (bkz. aynı anlamda, *Öztürk ve diğerleri* (karar), yukarıda belirtilen, ile *Emrah Aydınlar ve diğerleri v.Türkiye* (karar), 3575/05 nolu, 9 Mart 2010).

81. Öyle ki, ne 25 Şubat 2005 tarihinden önce) ne de Cumhuriyet Savcısı tarafından yürütülen ceza soruşturması, başvuranların yakınlarının hangi şartlarda kaybolduğunun belirlenmesini mümkün kılmamıştır.

82. 5233 sayılı Kanun tarafından sağlanan tazminat yoluyla ilgili olarak, AİHM Sözleşme'nin 8. maddesi ile 1 nolu ek protokolün 1. maddesinin alanı hakkında belirtilen şikâyetlerle ilgili bu yol etkin olduğu kararını bildirmiştir (İçyer v.Türkiye (karar), 18888/02 nolu, §§ 73-87, AİHM2006-I). Buna karşılık olarak, Sözleşme'nin 2. maddesiyle ilgili şikâyet konusunda, AİHM başvuranların 5233 sayılı Kanunun esası hakkında tazminat taleplerinin yetkili ulusal makamlara başvurmadıkları gerekçesiyle ileri sürülen iç hukuk yollarının tüketilmediği itirazını daha önce incelemiş ve kabul edilemez bir istisna olarak reddettiğini hatırlatmaktadır (*Gasyak ve diğerleri*, yukarıda belirtilen, §§ 66-72, ile *Fadime ve Turan Karabulut v.Türkiye*, 23872/04 nolu, § 38, 27 Mayıs 2010). AİHM, yaşam hakkının ihlali olduğunda, ilgili ölüm koşulları hakkında etkin ve derinlemesine soruşturma yapılmasını gerektiğini vurgulamaktadır (*Al-Skeini ve diğerleri v.Birleşik Krallık* [BD], 5572/07 nolu, § 165, AİHM 2001 ile belirtilen atıflar). Bu yüzden AİHM, 5233 sayılı kanunla tanınan iç hukuk yolunun tüketilmesi gereken ve Sözleşme'nin 35. maddesinin 1. paragrafı açısından altı aylık sürenin başlangıç tarihini ileriye çekecek bir başvuru yolu olmadığı sonuca varmaktadır.

83. AİHM, başvuranların Batman Asliye Hukuk Mahkemesi huzurunda 25 Temmuz 2003 tarihinde gaiplik kararı talebinde bulunduklarını dikkate almaktadır. Bu dava 9 Mart 2005 tarihinde Yargıtay kararının başvuranlara tebliğ edilmesiyle sonuçlanmıştır. AİHM bu davanın Ahmet'in ölümüne bağlı haklarını kullanmak adına Ahmet'in mirasçıları başvuranlara bir hak tanıdığını kabul etmekle birlikte, Sözleşme'nin 35. maddesinin 1. paragrafı anlamında altı ay kuralının uygulanması bakımından ortaya konulan yukarıdaki değerlendirmeleri değiştirmeyeceği kanaatindedir. Aslında, bu davanın önemi ne olursa olsun, başvuranların yakınlarının hangi şartlarda kaybolduğu konusunda savcılıkça yürütülen soruşturmanın etkin olmadığının bu davayı açmadan çok önce farkına varmaları gerekirdi.

84. Dolayısıyla, Savcı huzurunda derdest olan soruşturmanın ilerleyebileceğini gerçekçi bir şekilde düşünmeyi sağlayacak yeni delil unsurları ya da ipucu olmadığından, AİHM, somut olay meydana geldikten sonra geçen uzun sürenin on bir yıl altı ay olduğunu ve yaklaşık dört yıl sonra başvuranların başvuru yapmadan önce ceza soruşturmasının bir nüshasına sahip olduklarını ve gecikmenin başvuranların

özensizliği olarak sayılması gerektiğini göz önünde bulundurmaktadır. Gerçekten de başvuranlar Ahmet'in kaybolmasıyla ilgili yeni unsurlar ya da bilgilerin bulunduğu ve bunun da böyle bir sürenin geçmesini savunacak nitelikte belirli koşulların varlığını ispatlayacak hiçbir şey göstermemişlerdir. Her halükarda, AİHM başvuranların yakınlarının kaybolması koşulları hakkında aydınlanmayı sağlayacak dikkate değer hiçbir dönüşüm ya da gelişme olmadığını saptamamaktadır (*Antonio Gutierrez Dorado ve Carmen Dorado Ortiz v.İspanya* (karar), 30141/09 nolu, 27 Mart 2012, ile belirtilen atıflar). Yürütülen soruşturma resmen bitmiş olmamasına rağmen, AİHM Ahmet'in kaybolması koşullarını açıklamak adına ek ve etkin önlemleri belirlemeyi sağlayacak hiçbir şey tespit etmemektedir (bkz. aynı açıdan, Tanış ve diğerleri, yukarda belirtilen § 208).

85. Bu görüşlerin ışığında ve elde olan unsurları dikkate alarak, AİHM başvurunun geç yapıldığını ve Sözleşme'nin 35. maddesinin 1 ile 4. paragrafları uyarınca reddedilmesi gerektiği sonucuna varmaktadır.

Bu gerekçelerle, AİHM, Oybirliğiyle,
Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

Françoise Elens-Passos
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Françoise Tulkens
Başkan

EK

1. 1958 doğumlu Türkan YETİŞEN
2. 1990 doğumlu Mehmet YETİŞEN
3. 1987 doğumlu Lokman YETİŞEN
4. 1992 doğumlu Nurullah YETİŞEN
5. 1995 doğumlu Leyla YETİŞEN
6. 1981 doğumlu Nima YETİŞEN
7. 1979 doğumlu Hanifi YETİŞEN
8. 1986 doğumlu Cihat YETİŞEN